

COR 206 – Marc Van Landeghem

BK junioren in Temse

Arthur Vanoverberghe nationale kampioen na solo in slotronde

“Mooi dat ik Jens Debusschere mag opvolgen”

TEMSE – De Belgische driekleur bij de junioren blijft in West-Vlaanderen. Een jaar na Jens Debusschere was het de beurt aan Menenaar Arthur Vanoverberghe om de nationale titel te grijpen. Hij deed dat na een solo in de slotronde. Zelf naar Jeffrey Herrebaut verschalkte in de slotkilometer het eerste peloton en greep het zilver, Zico Waeytens uit Ledegem spurte naar het brons.

Enkele favorieten tekenden al meteen present toen in de openingsronde een ontsnapping op gang werd gebracht. Toen het kaf was achtergelaten, bleven ze met acht over: Stig Broeckx, Robin De Cnodder, topfavoriet Tosh Van der Sande, Roy Jans, Matthias Coppens, Simon Verhamme, Alphonse Vermote en Julien Paquet, de nummer drie van 2007. Ze liepen tot maximaal 1'50" uit op het peloton, waar de vele reacties geen lang leven beschoren waren. Uiteindelijk konden toch negen renners de kloof overbruggen: Gerry Druyts, Sander Helven, Christophe Sleurs, Moreno De Pauw, Olivier Van Baeveghem, Francesco Van Coppennolle, Gijs Van Hoecke, Alexander De Roose en Niels Massie. Na de samensmelting was echter meteen de samenhang verdwenen en zo kon het peloton onder impuls van de renners van Balen BC ook weer aansluiten. Meteen was op een kleine dertig kilometer van de finish alles te herdoen.

Het bleef van dan af onrustig en in het begin van de slotronde raakten tien renners voorop: Steven Mortier, Jeffrey Herrebaut, Kevin Van Acker, Tim Vanspeybroeck, Kenny Van Cannegem, Joaquim Durant, Dieter Callens, Jeroen Lepla, Arthur Vanoverberghe en opnieuw Julien Paquet. Tien anderen zagen het gevaar in en reageerden. Broeckx, Van der Sande en Jans waren opnieuw mee, net als Nicolas Vereecken, Joeri Stallaert, Sean De Bie, Thomas Debrabandere, Guillaume Van Keirsbulck, Zico Waeytens en Michael Savo. Voor zij aansluiting vonden, was Vanoverberghe reeds ontsnapt. De sterke tijdrijder, dit seizoen al winnaar van de testtjodrit in Hoksem, werkte de laatste acht kilometer solo af en greep zo de nationale titel.

“Ik mag dan wel een beetje kunnen tijdrijden, na een lastige koers nog zo lang alleen doorgaan kruipt toch in de benen”, stelde Vanoverberghe na de finish, vechtend tegen opkomende krampen. “Het bleef ook in de slotkilometers golvend, maar blijkbaar was ik toch nog goed genoeg, want mijn achtervolgers naderden nauwelijks. Nee, favoriet was ik niet. Ik heb al het hele seizoen vrij goed gepresteerd in de interclubs, maar winnen zat er nog niet in, die testtjodrit buiten beschouwing gelaten. Anderzijds had ik de afgelopen week wel altijd een goed gevoel op training. Toen de omloop dan ook nog lastig genoeg bleek, wist ik dat ik hier iets kon presteren. Maar winnen had ik toch niet meteen verwacht. Wel plezant dat ik Jens Debusschere mag opvolgen op de erelijst. Hij woont in mijn buurt en we kennen mekaar heel goed.”

Vanoverberghe had voor de echte finale al eens de handen uit de mouwen moeten steken om de kopgroep van zeventien tot de orde te roepen. “Topfavoriet Van der Sande was mee, wij waren enkel met Stig Boeckx vertegenwoordigd”, verklaarde de renner van Balen BC.

“Samen met enkele ploegmaats hebben we dan het heft in handen genomen om de situatie recht te zetten. Bij een volgende aanval ben ik dan zelf meegeglip, in de eerste plaats om Nicolas Vereecken in een zetel te zetten. Het peloton kwam echter niet meteen terug en

daarom ben ik in een bocht stevig doorgegaan. Ik wist dat het nog ver was en dus lastig zou worden, maar die pijn vergeet je snel als je die trui krijgt.”

Herrebaut verrast

Met Jeffrey Herrebaut als tweede kwam een wat verrassende naam op het podium terecht. “Dit had ook ik niet meteen verwacht”, erkende de Zelenaar. “Al moet ik zeggen dat ik de jongste weken goed aan het rijden ben. Topresultaten leverde dat niet meteen op, vooral omdat ik vaak te onstuimig koers in de aanvangsfase. Maar blijkbaar ben ik altijd goed in BK’s. Als aspirant werd ik al eens tweede en als nieuweling vierde. Ik moet wel toegeven dat het mij in het begin wat te snel ging vandaag. Na de algemene hergroepering begon ik me beter te voelen. Ik probeerde het eens bij het ingaan van de slotronde, maar toen Arthur even later aan de haal ging, moest ik toch even passen en bekomen. Ik ben niet traag en begon me te concentreren op de sprint voor de tweede plaats, maar toen het onder de rode vod plots stilviel, besliste ik om het met een ultieme uitval te proberen. Ik ben heel diep moeten gaan om stand te houden, want ze kwamen nog serieus dicht.”

Ook nummer drie Zico Waeytens toonde zich tevreden. “Voor de zege meestrijden zat er eigenlijk niet in”, verklaarde hij. “Toen ik samen met onder meer Van Keirsbulck kwam aansluiten in de slotfase, was Arthur al ontsnapt. In de sprint had ik voor het wiel van Vereecken gekozen. Die raakte echter ingesloten en ik moest volledig de andere kant op. Ik ben echt blij met het brons, al werd het nog nipt want De Bie kwam serieus opzetten in de sprint.”